



Het LHNO tegen de verdrukking in

CASIMIR, G. J., e.a., 1984
Brochure van 59 pagina's, prijs f 7,50, verkrijgbaar bij: Vrouwenkontakt HNO, Pauwstraat 13a, 3512 TG Utrecht, tel. 030-314095.

In juni 1984 verscheen de brochure „Het LHNO tegen de verdrukking in.” Deze uitgave, verzorgd door het Vrouwenkontakt Huishoud- en Nijverheids- onderwijs, kwam mede tot stand dankzij een subsidie van het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen.

Een achttal vrouwelijke auteurs heeft op een vlotte en indringende wijze de problemen van het huishoud- en nijverheids- onderwijs beschreven. Op de eerste pagina wordt al meteen een onjuiste conclusie weerlegd. „Het LHNO moet maar verdwijnen, want het is kwalitatief onvoldoende”, luidt die verkeerde redenering. De auteurs stellen dat hier voorbij gegaan wordt aan het feit, dat er niet zo zeer sprake is van een scholingsprobleem, maar van een werkgelegenheidsprobleem; ook wordt de specifieke situatie van vrouwen en meisjes in het officiële arbeidscircuit over het hoofd gezien. „Er zijn nog steeds grote belemmeringen om als gelijkwaardige werknemers geaksepteerd te worden, hetgeen door de economische teruggang alleen versterkt wordt.”

In de hoofdstukken „Vrouwen op de arbeidsmarkt”, „Werk voor alle vrouwen”, „Bovenbouw LHNO”, „Doorstroming van meisjes uit het LHNO”, „Vliegen de docenten eruit”, „Raken de directrices op”, „Werkeloosheid en dan”, worden een groot aantal gegevens en argumenten op een rijtje gezet. Wat opvalt in de redeneertrant van de schrijfsters is, dat de problemen in hun maatschappelijke kontekst besproken worden. Zo wordt bijvoorbeeld de heilsboodschap, dat arbeid emancipeert, niet verkondigd. Wel wordt er genuanceerd geschreven over de denkbeelden van de LHNO-meisjes over beroepsarbeid. Aanbevelingen, analyses, beschrijvingen en situaties, dilemma's en dergelijke lossen elkaar af; nooit op een jammertoon, maar duidelijk en zakelijk.

De brochure is niet bedoeld als een aanklacht lijkt me, maar is het in feite wel. Wat keihard naar voren komt is, dat de geformuleerde wensen in nota's van allerlei aard en omvang, ter bevordering van kansen voor vrouwen, slechts loze kreten blijken te zijn. De werkelijkheid is duidelijker dan de waan. De kansen voor meisjes en vrouwen om zich te emanciperen

nemen anno 1984 af, zowel op het gebied van scholing, als op het gebied van betaalde arbeid. Wat ook heel duidelijk wordt is, dat meisjes en vrouwen die op de een of andere wijze betrokken zijn bij het lager- en middelbaar beroepsonderwijs, steeds meer terrein moeten prijsgeven. Doorstromingskansen nemen af, werkgelegenheid neemt af, rechtspositie verzwakt, enzovoorts. Op bladzijde 42 van de brochure staat het als volgt: „De kansen voor meisjes en vrouwen nemen af. We kunnen ons niet aan de indruk onttrekken dat de overheid dit onvoldoende inziet, ja zelfs, dat zij een anti-emancipatorisch beleid in stand houdt.”

Verplichte leesstof voor elke (aankomende) docent(e) huishoudkunde.

Bob van der Velde

De Consumentengids in de klas

Een selectie van artikelen uit de Consumentengids voor de vakken Huishoudkunde en Algemene Technieken

Volgens de Consumentenbond moet de konsument kritischer worden: nauwkeurig onderzoeken of het gebodene het geld waard is en of de inhoud klopt met het etiket. Laten we op die manier eens naar deze uitgave van de Consumentenbond kijken.

Een selectie van artikelen uit de Consumentengids

De artikelen zijn gegroepeerd rond de onderwerpen: – in en om huis – voeding – kleding/textiel – gezondheid – verzekering/geld – allerlei. In totaal 27 artikelen. Enkele voorbeelden: „Warm water, dure grap en moeilijke keus”; „Veel pils een pot nat”; „Textiel-etikettering”; „Welke verzekering hebt u nodig?”. Alle artikelen zijn ontleend aan jaargang 1983.

Voor de vakken Huishoudkunde en Algemene Technieken

Bij veel docenten huishoudkunde komt de Consumentengids regelmatig in de klas. De onderwerpen die hier geboden worden kunnen de docent helpen de les te ondersteunen en te actualiseren. Of de docent er bij Algemene Technieken (AT) ook iets aan heeft, valt te betwijfelen. Krijgt de leerling door deze artikelen meer zicht op de rol van de tech-

niek in de samenleving? Wordt de leerling de gelegenheid geboden te oefenen in technisch denken en handelen? Om maar enkele doelen van AT te noemen.

Er is echter nog veel onduidelijkheid over de inhoud van AT; vandaar uit bekenen is het reuze handig van de Consumentenbond om ook AT op het titelblad te vermelden.

Gratis een beknopte docentenhandleiding

Iets wat je gratis krijgt is mooi meegenomen. En beknopt is de handleiding inderdaad; van een docentenhandleiding mag je toch wel wat méér verwachten. Wel worden bij elk artikel meestal zeer bruikbare suggesties gegeven. Een beetje creatieve docent bedenkt deze zelf, maar het kan wel eens gemakkelijk zijn zo ideeën aangereikt te krijgen.

Konklusie

Heeft uw school geen abonnement op de Consumentengids dan is deze uitgave het overwegen waard. Een set van 5 exemplaren (65 p.) plus een docentenhandleiding hebt u voor f 15,- + f 5,25 verzendkosten in huis. Uitsluitend schriftelijk te bestellen bij: Consumentenbond, Leeghwaterplein 26, 2521 CV Den Haag, met bijvoeging van een betaalkaart/cheque.

Arien Bekker-Hotland

teraktionisme van BLUMER en de synthese van GANS), met verwijzing naar literatuur, die voor deze concepten van belang is.

Als sluitstuk wordt de woontheorie van PRIEMUS (1982) gepresenteerd: Wonen als sociaal aanpassingsproces; woongedrag is die aanpassing aan de ruimtelijke condities waarin men verkeert (aanpassing gedrag en/of belevingsaanpassing) of gedrag gericht op verandering van de ruimtelijke condities (woningverbetering, verhuizing).

De bewoners en het huishouden nemen in deze theorieën een belangrijke plaats in, maar de aansluiting op theoretische concepten uit de huishoudkunde zijn slechts sporadisch aanwezig. In dit theoretisch overzicht ontbreekt dat wat zich op het terrein van vrouwen bouwen en wonen begint af te tekenen.

Beatrice Kesler

Nederlandse Woontheorieën

HUGO PRIEMUS, 1984.

Volkshuisvesting in theorie en praktijk nr. 6.
Delftse Universitaire Pers, 92 pagina's, prijs f 15,50.

In de reeks Volkshuisvesting in theorie en praktijk is in 1984 het zesde deel verschenen „Nederlandse woontheorieën“. De auteur HUGO PRIEMUS geeft een overzicht van het sociologisch georiënteerde onderzoek dat sinds 1960 in Nederland is verricht en de bijdragen die geleverd zijn aan theorievorming op het gebied van bouwen en wonen. Voorafgaand aan het Nederlandse werk, komen de invloedrijke buitenlandse sociologische bijdragen van RIEMER en van FESTINGER (kognitieve dissonantie) aan de orde.

In het woononderzoek zijn verschillende soorten te onderscheiden. Aanvankelijk heeft veel onderzoek betrekking op woonwensen, -behoeften, -activiteiten, -gedrag en -tevredenheid. Later wordt wonen als aanpassingsproces belangrijk, de invloed van de bewoner en de kwaliteit en beleving van ruimtelijke condities.

Zo werkt DE JONGE (in 1960 e.v.) een begrippenschema uit, gericht op woonidealen en woonwensen om te komen tot ontwerp- en planningsmodellen. Voor NELISSEN en KROPMAN (1969) is in het woontheoretisch kader „wonen een keuzeproces“.

In het beknopte overzicht passeren de theoretische concepten de revue van VAN LEEUWEN, LAND, BURIE, GRUNFELD, PENNARTZ en PASTOR (waarin het structureel functionalisme van MICHELSON, het symbolische in-